

DIREKTIV

RÅDETS DIREKTIV 2009/55/EG

av den 25 maj 2009

om skattebefrielse på permanent införsel från en medlemsstat av personlig egendom

(kodifierad version)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

skattebefrielse bör därför ske med vissa begränsningar och på vissa villkor.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93,

- (5) Som en följd av de bestämmelser om harmonisering som antagits inom områdena för punktskatt och mervärdesskatt har bestämmelserna om skattebefrielse och skattefria ransoner vid införsel blivit utan mening inom dessa områden.

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

- (6) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpning av de direktiv som anges i bilaga I del B.

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

- (1) Rådets direktiv 83/183/EEG av den 28 mars 1983 om skattebefrielse på permanent införsel från en medlemsstat av personlig egendom ⁽³⁾ har ändrats flera gånger ⁽⁴⁾ på väsentliga punkter. För att skapa klarhet och överskådlighet bör det direktivet kodifieras.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

- (2) För att medlemsstaternas befolkning ska bli mer medveten om gemenskapens verksamhet, bör de åtgärder som vidtagits till förmån för enskilda individer upprätthållas i syfte att garantera betingelserna för den inre marknaden inom gemenskapen.
- (3) De skattemässiga hindren för enskilda personers införsel av personlig egendom till en medlemsstat från en annan medlemsstat är bland annat sådana att de hindrar den fria rörligheten av personer inom gemenskapen. Dessa hinder bör därför undanröjas så långt som möjligt genom införandet av skattebefrielser.
- (4) Dessa skattebefrielser får endast tillämpas på införsel av varor som inte är av kommersiell beskaffenhet eller införs i spekulationssyfte. Tillämpningen av reglerna om

1. Varje medlemsstat ska med förbehåll för de villkor och i de fall som anges nedan undanta personlig egendom som permanent införs från en annan medlemsstat av enskilda personer från konsumtionsskatter som normalt omfattar sådan egendom.

2. Detta direktiv omfattar inte följande:

a) Mervärdesskatt.

b) Punktskatt.

- c) Specifika eller periodiska tullar och skatter som är förenade med användningen av sådan egendom som avses i punkt 1 inom landet, som t.ex. registreringsavgifter för motorfordon, vägskatter och TV-licenser.

⁽¹⁾ Yttrande av den 16 december 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Yttrande av den 17 september 2008 (EUT C 77, 31.3.2009, s. 148).

⁽³⁾ EGT L 105, 23.4.1983, s. 64.

⁽⁴⁾ Se bilaga I del A.

Artikel 2

Villkor som avser egendom

1. I detta direktiv avses med *personlig egendom* egendom avsedd för personligt bruk av personerna i fråga eller i deras hushåll. Sådan egendom får inte, på grund av sin beskaffenhet eller mängd, återspegla något kommersiellt intresse, ej heller vara avsedd för någon näring i den betydelse som avses i artiklarna 9.1 och 10 - 13 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁽¹⁾. Verktyg eller instrument som personen i fråga behöver för att utöva sitt yrke ska dock också behandlas som personlig egendom.

2. Den skattebefrielse som artikel 1 medger ska beviljas för följande:

- a) Sådan personlig egendom som har förvärvats på de allmänna beskattning villkor som gäller på den inhemska marknaden i någon av medlemsstaterna och som inte på grund av utförelse från ursprungsmedlemsstaten är föremål för befrielse eller återbetalning av konsumtionsskatt. I detta direktiv ska varor som anskaffats på de villkor som avses i artikel 151 i direktiv 2006/112/EG, med undantag för punkt 1 första stycket e, anses ha uppfyllt dessa villkor.
- b) Sådan personlig egendom som personen i fråga faktiskt har haft i bruk innan bytet av hemvist genomfördes eller andra bostaden inrättades. I fråga om motorfordon (inklusive tillhörande släpvagnar), husvagnar, husbilar, nöjesbåtar och privatflygplan, får medlemsstaterna kräva att den flyttande har haft dem i bruk minst sex månader före bytet av hemvist.

För de varor som avses i punkt a andra meningen får medlemsstaterna kräva att den flyttande ska ha haft dem i bruk före flyttningen minst

- i) tolv månader då det gäller motorfordon (inklusive tillhörande släpvagnar), husvagnar, husbilar, nöjesbåtar och privatflygplan,
- ii) sex månader då det gäller annan egendom.

3. De behöriga myndigheterna ska begära bevis för att villkoren i punkt 2 är uppfyllda i fråga om motorfordon (inklusive tillhörande släpvagnar), husvagnar, husbilar, nöjesbåtar och pri-

vatflygplan. I fråga om annan egendom ska de kräva sådana bevis endast när det föreligger allvarliga misstankar om bedrägeri.

Artikel 3

Införelsevillkor

Införelsen av egendom får ske vid ett eller flera tillfällen inom den tid som fastställs i artiklarna 7-10.

Artikel 4

Skyldigheter efter införelsen

De motorfordon (inklusive tillhörande släpvagnar), husvagnar, husbilar, nöjesbåtar och privatflygplan som förts in får inte avyttras, hyras ut eller lånas ut under de tolv månader som följer på dess skattefria införelse, utom i särskilt berättigade fall som godkänns av införelsemedlemsstatens behöriga myndigheter.

Artikel 5

Särskilda villkor för vissa typer av egendom

Skattebefrielsen vid införelse av ridhästar, motorfordon (inklusive tillhörande släpvagnar), husvagnar, husbilar, nöjesbåtar och privatflygplan ska medges endast om den enskilde stadigvarande flyttar till införelsemedlemsstaten.

Artikel 6

Allmänna regler för bestämmande av hemvist

1. I detta direktiv avses med *normal hemvist* den plats där en person stadigvarande vistas, dvs. minst 185 dygn per kalenderår, på grund av personlig och yrkesmässig anknytning eller, när det gäller en person utan yrkesmässig anknytning, på grund av personlig anknytning som visar på nära samband mellan personen och platsen.

Normal hemvist för en person som har yrkesmässig anknytning till en annan plats än den han har personlig anknytning till och som följaktligen bor omväxlande på olika platser, belägna i två eller flera medlemsstater, ska anses vara den plats där han har sin personliga anknytning, förutsatt att vederbörande regelbundet återvänder dit. Det senare villkoret behöver inte vara uppfyllt när personen bor i en medlemsstat för att genomföra en uppgift av bestämd varaktighet. Vistelse för studier vid ett universitet eller en skola medför inte att byte av normal hemvist ska anses ha skett.

2. Enskilda personer ska förete bevis på sin normala hemvist på lämpligt sätt, t.ex. genom identitetskort eller annan giltig handling.

⁽¹⁾ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

3. De behöriga myndigheterna i en medlemsstat dit införsel sker får kräva ytterligare utredning eller bevis om de tvivlar på sanningshalten i en uppgift om normal hemvist som givits i enlighet med punkt 2 eller för vissa specifika kontroller.

KAPITEL II

INFÖRSEL AV PERSONLIG EGENDOM I SAMBAND MED BYTE AV NORMAL HEMVIST

Artikel 7

1. Den skattebefrielse som artikel 1 medger ska medges på de villkor som fastställs i artiklarna 2–5 med avseende på egendom som införs av en enskild person vid byte av normal hemvist.

Beviljande av befrielse ska, med förbehåll för eventuell tillämpning av ett gemenskapstransiteringsförfarande, ske på villkor att en varuförteckning upprättas på ostämplat papper och, om staten kräver det, åtföljs av en deklaration, vars utseende och innehåll ska definieras i enlighet med det förfarande som avses i artikel 248a.2 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽¹⁾. Ingen uppgift om värde får krävas på varuförteckningen.

2. Införandet av egendomen måste vara till alla delar genomfört senast tolv månader efter bytet av normal hemvist. Om egendomen i enlighet med artikel 3 införs i flera omgångar inom denna period, får medlemsstaterna endast vid det första införseltillfället kräva ingivande av en fullständig förteckning, till vilken också andra tullmyndigheter får hänvisa i händelse av senare flyttningar. En sådan förteckning får kompletteras efter överenskommelse med införselmedlemsstatens behöriga myndigheter.

KAPITEL III

INFÖRSEL AV PERSONLIG EGENDOM I SAMBAND MED UTRUSTNING ELLER AVVECKLING AV EN ANDRABOSTAD

Artikel 8

1. Den skattebefrielse som artikel 1 medger ska beviljas, på de villkor som fastställs i artiklarna 2 - 5, för personlig egendom som införs av en enskild person för att utrusta en andrabostad.

Denna befrielse ska endast beviljas om

a) personen i fråga är ägare till andrabostaden eller hyr den för en tid av minst tolv månader,

b) den egendom som införs motsvarar normal utrustning av en andrabostad.

2. Skattebefrielsen ska också beviljas, på de villkor som nämns i punkt 1, om egendom efter avveckling av en andrabostad förs till den normala hemvisten eller till en annan andrabostad, under förutsättning att egendomen i fråga verkligen har varit i personens ägo och att han har disponerat den före inrättandet av andrabostaden.

Egendomen måste vara till alla delar införd senast tolv månader efter det att andrabostaden har avträtts.

KAPITEL IV

INFÖRSEL AV EGENDOM VID GIFTERMÅL

Artikel 9

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 2 - 5, ska var och en vid giftermål vara berättigad till befrielse från de skatter som avses i artikel 1.1 när han till den medlemsstat dit han avser att flytta inför personlig egendom som han förvärvat eller har haft i bruk, förutsatt att

a) denna införsel sker inom en period som börjar två månader före den utsatta dagen för giftermålet och slutar fyra månader efter den faktiska giftermålsdagen,

b) personen i fråga företer bevis för att giftermålet har ägt rum eller att de nödvändiga förberedande giftermålsformalitetserna har företagits.

2. Skattebefrielse ska också beviljas för sedvanliga bröllopsgåvor till någon som uppfyller de villkor som fastställs i punkt 1 från personer som har sin normala hemvist i en annan medlemsstat än den dit införsel sker. Befrielsen ska gälla för gåvor med ett enhetsvärde av högst 350 EUR. Medlemsstaterna får dock bevilja skattebefrielse då gränsen 350 EUR överskrids förutsatt att värdet av varje skattebefriad gåva inte överstiger 1 400 EUR.

⁽¹⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

3. Medlemsstaterna får göra beviljandet av sådan skattebefrielse avhängigt av ställande av säkerhet, när egendom införs före dagen för giftermålet.

4. Om den enskilde försummar att förete bevis för sitt giftermål inom fyra månader från det datum som uppgivits för detta, ska skatterna vara förfallna dagen för införseln.

KAPITEL V

INFÖRSEL AV PERSONLIG EGENDOM FÖRVÄRVAD GENOM ARV ELLER TESTAMENTE

Artikel 10

Utan hinder av artiklarna 2.2, 2.3, 4 och 5.2 men med förbehåll för övriga bestämmelser i artiklarna 2, 3 och 5, ska varje enskild person som genom arv eller testamente (*causa mortis*) förvärvat äganderätt eller nyttjanderätt till egendom som tillhört en avliden person och som befinner sig i en medlemsstat vara berättigad till befrielse från de skatter som avses i artikel 1.1 när han inför egendomen till en annan medlemsstat i vilken han har hemvist, under förutsättning att

- a) personen förser medlemsstatens behöriga myndigheter med en deklaration utfärdad av en behörig myndighet i utförselmedlemsstaten om att den egendom som han inför har förvärvats genom arv eller testamente,
- b) egendomen införs högst två år efter den dag då den enskilda personen tar egendomen i besittning.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 11

1. Medlemsstaterna ska sträva efter att så långt möjligt minska formaliteterna för införsel av varor av enskilda personer inom de gränser och på de villkor som fastställs i detta direktiv, och de ska sträva efter att undvika formaliteter som medför kontrollåtgärder som leder till omfattande avlastning och återlastning vid införseln.

2. Medlemsstaterna får behålla eller införa mer liberala villkor för beviljande av skattebefrielser än de som fastställs genom detta direktiv, med undantag av dem som fastställs i artikel 2.2 a.

3. Med förbehåll för vad som sägs i artikel 2.2 får medlemsstaterna inte på grund av vad som sägs i detta direktiv inom gemenskapslagstiftningen tillämpa skattebefrielser som är mindre förmånliga än de som de beviljar vid enskilda personers införsel av personlig egendom från icke-medlemsländer.

Artikel 12

1. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv, i synnerhet sådana som följer av tillämpningen av bestämmelserna i artikel 11.2 och 11.3. Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta.

2. Vartannat år ska kommissionen, efter samråd med medlemsstaterna, sända Europaparlamentet och rådet en rapport om genomförandet av detta direktiv i medlemsstaterna.

Artikel 13

Direktiv 83/183/EEG, i dess lydelse enligt de direktiv som anges i bilaga I del A, ska upphöra att gälla, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpning av de direktiv som anges i bilaga I del B.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 14

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 15

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdad i Bryssel den 25 maj 2009.

På rådets vägnar

J. ŠEBESTA

Ordförande

BILAGA I

DEL A

Upphävt direktiv och ändringar av det i kronologisk ordning

(som det hänvisas till i artikel 13)

Rådets direktiv 83/183/EEG
 EGT L 105, 23.4.1983, s. 64)

Rådets direktiv 89/604/EEG
 (EGT L 348, 29.11.1989, s. 28)

Rådets direktiv 91/680/EEG
 (EGT L 376, 31.12.1991, s. 1)

Endast vad gäller artikel 2.2 tredje strecksatsen

Rådets direktiv 92/12/EEG
 (EGT L 76, 23.3.1992, s. 1)

Endast vad gäller artikel 23.3 andra strecksatsen

DEL B

Tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning

(som det hänvisas till i artikel 13)

Direktiv	Tidsfrist för införlivande
83/183/EEG	1 januari 1984
89/604/EEG	1 juli 1990
91/680/EEG	1 januari 1993 ⁽¹⁾
92/12/EEG	1 januari 1993 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att deras regler, anpassade efter artikel 1 leden 1–20, 22, 23 och 24 samt artikel 2 i direktiv 91/680/EEG, ska kunna träda i kraft den 1 januari 1993.

⁽²⁾ Med hänsyn till artikel 9.3 får Danmark rätt att införa de bestämmelser som är nödvändiga för att följa dessa bestämmelser senast den 1 januari 1993.

BILAGA II

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 83/183/EEG	Detta direktiv
Artikel 1.1	Artikel 1.1
—	Artikel 1.2 a
—	Artikel 1.2 b
Artikel 1.2	Artikel 1.2 c
Artikel 2.1	Artikel 2.1
Artikel 2.2 första stycket a	Artikel 2.2 första stycket a
Artikel 2.2 första stycket b	Artikel 2.2 första stycket b
Artikel 2.2 andra stycket, inledande meningen	Artikel 2.2 andra stycket, inledande meningen
Artikel 2.2 andra stycket första strecksatsen	Artikel 2.2 andra stycket i
Artikel 2.2 andra stycket andra strecksatsen	Artikel 2.2 andra stycket ii
Artikel 2.2 andra stycket sista meningen	—
Artikel 2.3	Artikel 2.3
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5.1	—
Artikel 5.2	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7.1 a	Artikel 7.1 första stycket
Artikel 7.1 b	Artikel 7.1 andra stycket
Artikel 7.2	Artikel 7.2
Artikel 8.1 första stycket	Artikel 8.1 första stycket
Artikel 8.1 andra stycket, inledningen	Artikel 8.1 andra stycket, inledningen
Artikel 8.1 andra stycket i och ii	Artikel 8.1 andra stycket a och b
Artikel 8.2	Artikel 8.2
Artiklarna 9, 10 och 11	Artiklarna 9, 10 och 11
Artikel 12.1	—
Artikel 12.2	Artikel 12.1
Artikel 12.3	Artikel 12.2
—	Artikel 13
—	Artikel 14
Artikel 13	Artikel 15
—	Bilaga I
—	Bilaga II